ATILIM

Kurucusu: İ.Bilen — Yıl 12, sayı 9 (151)

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı — 1 Mayıs 1985

Bütün ülkelerin proleterleri birleşiniz !

EVREN-ÖZAL DİKTATÖRLÜĞÜNDEN KURTULMAK İSTEYENLER: SOL BİRLİK'LE BİRLEŞİN !

TKP Merkez Komitesi:

FAŞİZME KARŞI UTKUNUN 40. YILDÖNÜMÜ ÜZERİNE HALKIMIZA ÇAĞRI

Bütün dünya halkları İkinci Dünya Savaşı'nın sona ermesinin faşizme ve militarizme karşı tarihsel utkunun 40. yıldönümünü kutluyor.

Savaş mı, barış mı sorusunun giderek daha keskin biçimde yeniden gündeme geldiği günümüzde 2. Dünya Savaşının neden ve sonuçlarını hatırlama, bundan gereken dersleri çıkarmak zorunludur.

2. Dünya Savaşına dünya egemenliği kurmak hayalindeki Hitler faşizme yolaçtı. Emperyalizmin en gerici, en saldırgan güçlerinin, Alman ve İtalyan faşizmi ile Japon militarizminin birlikte yürüttükleri savaş 50 milyon insanın hayatına maloldu. Ülkeler, kentler harabeye döndü.

Faşizmin amaçları baştan belliydi. Eğer Sovyetler Birliği'nin daha savaş başlamadan çok önce, öteki ülkelere getirdiği savaşı önlemek için işbirliği yapma önerilerine uyulsaydı, eğer kapitalist ülkeler komünist partilerinin ve öteki barış güçlerinin barışı korumak için en geniş güçlerin birliğini oluşturma girişimlerine yanıt verilseydi, eğer sağduyu egemen olsaydı, insanlığın bu büyük kayıplara uğramasını önlemek olanaklı olabilirdi. Daha savaş çıkmadan birleşmek, barış isteyen herkesin görevi budur.

Sovyet halkı ve ordusu, SBKP'nin, onun, başında Jozef Stalin'in bulunduğu MK'sinin yol göstericiliğinde, komünistlerin örnek savaşımlarıyla tarihte eşi görülmedik fedakârlıklar göstererek insanlığın savaş belasından kurtulmasında, ülkelerin ve halkların özgürlüklerine kavuşmasında belirleyici olmuştur. İnsanlığın kurtuluşu için yaşamını veren 20 milyon Sovyet insanının, bütün ülkelerdeki yiğit antifaşist savaşçıların yüce anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

Bundan 40 yıl önce, emperyalizmin sosyalizme üstün gelme, tarihin gidişini geri çevirme, dünya çapındaki toplumsal ilerleme savaşımını durdurma çabalarının yenilgiye mahkum olduğu, bu çabaların insanlığa kan ve gözyaşından başka bir şey getiremediği kanıtlandı.

Bugün ABD emperyalizmi ve NATO'ya egemen güçler bu gerçeklere gözlerini kapatarak, yeni bir dünya savaşının hazırlıklarını yapıyorlar. Bu amaçla yalnız yeryüzünde insanlığı 15 kez yokedecek güçte nükleer silahın birikmiş olduğuna aldırmadan, uzayı da silahlandırmak istiyorlar. Eğer bu güçlerin eli kolu bağlanamazsa, insanlığı bekleyen toptan bir yokoluştur.

Sovyetler Birliği ve öteki sosyalist ülkeler, gene büyük bir sorumlulukla, özveriyle davranıyorlar. ABD'nin, NATO'nun, askersel üstünlük elde etme amacını gerçekleştirmesine izin vermiyorlar. Karşılıklı ve eşit güvenlik temelinde silahlanma yarışının durdurulması, nükleer silahsızlanmanın gerçekleştirilmesi için her çabayı gösteriyorlar. Eğer dünya barışının korunmasını isteyen bütün devletler, politik güçler, örgütler, insanlar güçlerini birleştirirlerse, savaş tehlikesini insanlığın yaşamından çıkarmak olanaklıdır. Anti-Hitler koalisyonu, sosyalist ve kapitalist ülkelerin bu amaçla biraraya gelebileceğini kanıtlamıştır.

Türkiye 2. Dünya Savaşında Hitler Almanya'sıyla el altından işbirliği yaptı. Ülkemiz bu savaşın yıkıcı sonuçlarına tanık olmadı. Ama eğer Kızıl Ordu Stalingrad savaşını kazanamasaydı, hiçbir güç Türkiye'nin Hitler saldırganlarının yanında savaşa girmesini önleyemezdi. Türkiye'de faşist hareketin, Türkeş vb.lerinin ortaya çıkmasına olanak verilmesi de, 1940'larda Hitlercilerle yapılan işbirliğiyle bağlıdır.

Türkiye'yi bugün yönetenler ABD emperyalizmiyle açık bir işbirliği içindedir. Ülkemizi sözde "Sovyet tehdidi"nden koruma gerekçesiyle aklanmaya çalışılan bu işbirliği sonucunda, halkımız her an Washington'un bir çılgınlığı sonucu yokolma tehlikesi altında yaşar duruma gelmiştir. ABD yönetimi şimdi de Türkiye'yi uzayın silahlandırılması planlarına katmaya çalışıyor.

Bugün ABD emperyalizmine, Türkiye'nin bir Amerikan sömürgesi olmasına karşı birleşmek, halkımızın kaderini Washington'un ellerine teslim eden faşist diktatörlüğe karşı savaş-

Arkası sayfa 6'da

Açmazdan kurtulamayacaklar

Geçtiğimiz günlerde ANAP'ın kongresi yapıldı. Tekelci basın, kongrenin ANAP'ın "Beşinci, yeni bir çizgi, Özal çizgisi etrafında birleşen, liberal, çağdaş, akılcı bir kitle partisi olma yolunda olduğunu gösterdiğini" öne sürüyor. Bu iddianın tek kanıtı olarak da parti yönetimine üç-beş MHP'linin daha az girmiş olmasını gösteriyor. Amaçları ANAP'ı, dolayısıyla faşist diktatörlüğü kongreyle istikrar kazanmış gibi tanıtmaktadır.

Oysa gerçekte kongre, HP ve MDP'den sonra ANAP'ın da, iç birliğinin ne denli çürük olduğunu gözler önüne sermiştir. Böyle bir parti uzun süre ayakta kalamaz. Vurgundan pay almak için bu partiye doluşmuş sözde politikacılar, tepedekilerin vurgunlarından kendilerine pek bir şey kalmadığını gördükçe, önce kongre salonunda olduğu gibi sille tokat birbirlerine girmekte ve daha şimdiden, ilerde erken seçim daha da yakınlaştığında kapağı hangi partiye atacaklarının hesabını yapmaktadırlar. Özal'ın, kongrede listesini yaparken "Gideriz ha!" tehditleri karşısında nasıl soğuk terler döktüğü burjuva basınına da yansıdı.

ANAP kongresinde reklam, kavga, hile, dedikodu, hepsi vardı; ama politika yoktu. Kongrede hükümetin politikası gündem konusu bile olmadı. Buna ihtiyaç duyulmadı. Bu, kongrenin ve genel olarak partinin, politika üzerinde gerçekte hiç de söz sahibi olmadığının açık bir göstergesi oldu. Gerçekten de bugünkü iktidarın politikası ne parlamento ne de iktidar partisi sayılan ANAP ve onun organları tarafından saptanmakta-

Arkası sayfa 6'da

Batı Avrupa'da TKP Savunucuları Komiteleri harekete geçiyor

Batı Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde, TKP'ne yönelik saldırıları protesto eden kişilerce TKP Savunucuları Komiteleri kuruluyor. Bu komitelerden ilki Hollanda'da kuruldu ve TKP Ankara davasında 235 kişinin toplam 1630 yıl ağır hapse mahkum edilmesini protesto için geniş çaplı bir çalışmaya koyuldu.

Bilindiği gibi son haftalarda Trakya bölgesinde tutuklanan 100'ü aşkın yurtsever hakkında İstanbul'da yeni bir TKP davası daha açılmış bulunuyor. Faşist diktatörlük dünya kamuoyunu Türkiye'de demokrasiye geçildiğini inandırmak için her türlü manevraya başvururken, partimize üye oldukları gerekçesiyle, yalnızca bu gerekçeyle insanların tutuklanması, ağır işkencelerden geçirilmesi, uzun hapis cezalarına çarptırılması, onun maskesini düşüren en önemli olgulardan biridir.

Türkiye'deki en önemli politik davalardan biri olan TKP davalarına ilişkin gerçekler konusunda Batı Avrupa ve dünya kamuoyunun aydınlatılması, tutuklulara dayanışmanın güçlendirilmesi, faşist diktatörlük üzerindeki demokratik kamuoyu baskısının artırılması için çalışmayı önlerine görev olarak koyan TKP Savunucuları Komiteleri'nin etkinlikleri, halkımızın demokrasi savaşımına önemli bir katkı olacaktır.

 Parti yaşamı

1 Mayıs 1985

PARTİMİZİ GÜÇLENDİRMEDEN ÜLKEMİZİ KURTARAMAYIZ!

65. YILDÖNÜMÜNDE HER ŞEY TKP'Nİ DAHA DA GÜÇLENDİRMEK İÇİN!

"Daha çok haber, daha çok yazı, parti basınını güçlendir!"

Bir yıl önce, Atılım, komünist yarışmayı bu başlıkla duyurmuştu. Merkez Komitesi'nin, Parti 5. Kongre'sinden sonra yapılan 1. Plenum'nda alınan kararı üzerine açılan parti merkez organlarını mektupla haber ve yazı göndererek destekleme yarışmasını, kısaca "Komünist Yarışma" olarak adlandırmış ve "Bu organlar komünist partisinin organları, yüreği halkı için, sınıf kardeşleri için, ülkesi için çarpan herkese açık" demiştik. Gerçekten de adına layık bir yarışma oldu. Partiye ve halkına karşı sorumluluk duyanlar, parti merkez organlarının iyileştirilmesi çalışmalarına omuz vermeye koştular. Daha iyisini yapmak için komünistçe yarıştılar.

Bir yıl doldu. Sıra bu bir yılın, en başarılı yarışmacıların belirlenmesine geldi. Doğrusu bu öyle kolay bir iş olmadı. Bir yarışmacımız, yarışmayı kendi açısından değerlendirdiği mektubunda "ilk mektubumu yazarken döktüğüm terleri unutamam" diyor. Evet, kolay değil bir değerlendirme yapmak. Bir yıllık emek, bir yıllık çaba bu yarışma. Faşist diktatörlük altında verilen zorlu savaşımın bir parçası, bir yıllık özveri.

Biliyoruz. Birçok yarışmacımız bu yarışmanın sonunda "Kazanan Parti oldu" diyor. Aynı zamanda "Ben de çok şeyler kazandım" diye de ekliyorlar. Bunların hepsi doğru. Ama biz yine de en başarılı yarışmacılarımızı belirledik. Bunlar yükün çoğunu omuzladılar, başarılı olma, partiye, onun savaşımına daha fazla katkıda bulunma onurundan en büyük pay da yine onlara düşüyor.

Partimiz, bu yarışmadan, bu olanaktan çok şey kazandı. Herşeyden önce yarışma ajitasyon-propaganda çalışmalarının iyileştirilmesi çabalarına doğrudan bir ivme verdi. Parti kadrolarının, sempatizanlarının, sol görüşlü yurttaşların, yığınların durumu, ruh hali konusunda partiye somut ve canlı veriler sağladı.

Yarışma, partiyi yığınlarla bağlamanın bir aracı oldu. Yarışmacılarımızın katkılarıyla, parti merkez organları diktatörlüğün sansüründe gedikler açtı. Yalnızca yasaklanmış haberlerin yayılması, duyurulması ile değil; parti organlarımız, yurttaşların görüşlerinin, düşüncelerinin ve tepkilerinin dile getirildiği gerçek bir halkın kürsüsüne dönüşerek bu görevini yerine getirdi.

Siz yarışmacılarımız açısından neler getirdi, sizlere neler kazandırdı bu yarışma? Bu, yarışmacıdan yarışmacıya değişecektir elbette. Ama şunu söyleyebiliriz: herkes başladığı yerden çok ileridedir şimdi. Bize gelen değerlendirme mektuplarında, hemen herkesin üzerinde birleştiği noktalar ise şunlar oldu:

Bu yarışma, parti organlarına doğrudan yazmak, görüş iletmek, soru sormak büyük bir olanaktır, devam etmelidir. Bu yarışma aracı-

Arkası 7. sayfada

"Bir kez daha, aramıza hoşgeldiniz!"

Yarışmanın bir yılı sonunda, Merkez Komitesi Ideolojik Çalışmalar Bürosu'na bağlı olarak çalışan radyo ve Atılım yazı kurullarındaki yoldaşlar olarak sizlere seslenmek istedik.

Değerli yoldaşlar, dostlar. Mektuplarınız bizlere belki de düşünemeyeceğiniz ölçüde güç verdi. Bize soluk kattı. Herşeyden önce bunu bilmenizi isteriz.

Kimi zaman yazmaya ara veren yarışmacılarımız oldu. Redaksiyonda çalışan yoldaşlar olarak meraklandık, başına birşey mi geldi diye. Her postadan mektubunun çıkmasını bekledik. Bize selam gönderen satırlarınızı, yaptığınız eleştiri ve önerileri hep birlikte okuduk. Öyle durumlar oldu ki, bir olay olmuş ama basın ayrıntılı yazamıyor. Haberleri yapan yoldaşlar, siz gönüllü muhabirlerimizin bu olayları ayrıntılı olarak, gerçek içyüzüyle birlikte yazacaklarından her zaman emin oldular. Spiker yoldaşlar mikrofon başında programları okurken, karşılarında, "Eve işten yorgun dönün-

Arkası 7. sayfada

KOMÜNİST YARIŞMA

Bir yıl süresince katılımlarındaki düzen, öne koydukları sayısal hedeflere ulaşma ve ele aldıkları çok çeşitli konuları işleme bakımından;

EN BAŞARILI YARIŞMACILAR

Aliye Sebo, Deniz yoldaş grubu, Doğudan grubu, Dokuz Eylül grubu, Fikret grubu, Hayrullah Ege, Mehmet Ünlü, Münnevver Bilir grubu, Savaş Güngördü, Kamo Kollektifi, Koray Anter

Dallara göre başarılı olan öteki yarışmacılar:

Yurtiçinden düzenli haber: Boran, Cemil Güneş, Demir, Hatice, Mervan Derik, Muhammed Ali, Özgür Çelik

Yurtdışından düzenli haber: C.Katkı, Çetin Hamle, Feride Yamaç, Isviçre gönüllü muhabirleri, Kızıltuna, Tahin Tuna, Viyana Dayanışma

Önemli haber: Liceli, Mehmet Zero, Nazım Deniz, Talip Öz

Yazı-Makale: E.Coşar, Ekim, S.Özgören grubu

Inceleme-Araştırma: Ali Suvat, Deniz Coşkun, Levent Yavuz

Izlenim-Değerlendirme: Ahmet Yurtsevdi, A. Haydar Temiz, Çağlayan Çaglar

Yığın çalışması deneyimi: Akın Akbulut, Baran, Şafak grubu

Parti Yaşamı: Ali Yorulmaz, Fuat Bayrak, N.Duru

Enformasyon: Alişan Varol, Gün Güven, Heval Bedran

Öneri-Eleştiri: Engin Antepli, H.Sağlam

Işçi mektubu: Bülent Demir, Demir, Işcan Şafak, Güneş Işıklıgün, Tomurcuk

Gençlik mektubu: Izmir'den Genç soyadını kullanan yarışmacılar, Istanbul'dan Ileri çevresindeki gençler, Onur Deniz, Yetişenler

Türkiye Kürdistanı'ndan mektup: Berivan Inceoğlu, Kürdistan Ilerici Yurtsever Gençliği, Roja Sor, Tutingir

Kadın Mektubu: Füsun Işık, Güneşin Sofrasındayız

Cezaevi mektubu: Aral Onur, H.Arif Saygı, Sinan Özkan

Göçmen işçi mektubu: Barış Güven, Gözlem Ulak, Kadriye Ayel, Serdar Öteli

Sanat-Kültür üzerine yazılar: Edip Meriç

Şiir: A.Ihsan Özgür, Emine Fırat, T.Volkan, Sinan Gürel, Xalido

Öykü: K.Yalçın

Karikatür-Desen: Emrah Yurtsever, Yetkin Sözer

Ayrıca Istanbul, Izmir, Gaziantep, Diyarbakır, Atina ve Münih'teki yoldaşları, üye ve yandaşları yazmaya özendirmedeki başarılı çalışmaları nedeniyle kutluyoruz.

Sayılarla bir yıl

1 Nisan 1984 tarihinde başlayan yarışmaya, en son 1 Nisan 1985 tarihinde postaya verilmiş mektupları göz önüne alırsak, toplam 4371 mektup gönderildi. Başlangıçta 7 olan günlük ortalama, kısa zamanda 10'a çıktı. Şimdi ise 12 olarak devam ediyor. Mektuplar Türkiye'den toplam 49 ilin sınırları içinden postaya verilmiş. Türkiye dışından ise 20 ülkeden mektup ulaştı. Imzalara baktığımızda bu yarışma boyunca yaklaşık 1500 kişinin parti organlarına haber ve yazı göndermiş olduğunu görüyoruz. Bunların üçte ikisi Türkiye'dendir. Gerek toplam mektup sayısı gerekse de yarışmacı sayısı açısından, Istanbul ve Marmara bölgesi başı çekti. Daha sonra Ege bölgesi geliyor. Ardından Türkiye Kürdistanı ve Içanadolu. Yurtdışından ise Federal Almanya'nın ardından Fransa ve Isveç geliyor.

TKP Merkez Komitesi

ABD, ERMENİ TERÖRİZMİNİ NİÇİN KIŞKIRTIYOR ?

Içinde bulunduğumuz Nisan ayında bütün dünyadaki Ermeniler bundan 70 yıl önce 1915'de Ermeni ulusuna karşı yapılan soykırımını acıyla anıyorlar.

Aynı zamanda haksız ve amaçsız Ermeni terörünün kurbanı olan Türklerin yakınları da acı içindeler. Bu acıları doğuran, gerçekleri görmek gerekir.

Alman emperyalizminin zorlaması ile ülkeyi Birinci Dünya Savaşı'na sokan Enver ve Talat Paşalar, bu haksız savaşta kendi sınıf çıkarları için yalnız Ermenilerin değil milyonlarca Türk emekçisinin de kırılmasına neden oldular. Sonra da ülkeyi işgalcilere teslim edip kaçtılar.

Şimdi Ermeni kırımının 70. yıldönümünde her Türk yurtseveri, Türk ulusunun alnına bu kara lekeyi sürenleri, bu tarihsel gerçekleri unutmamalıdırlar. Emperyalizmle işbirliğinin, haksız savaşların halklara eşi görülmedik acılardan ve yıkımlardan başka bir şey getirmediğini görmeli ve halkları birbirine düşman etme çabasına karşı çıkmalıdırlar.

ABD, Ermeni sorununa sahip çıkar gözüküyor. Bu kimseyi aldatmamalıdır. Gerçekte ABD ikiyüzlü davranıyor. Ülkemizdeki rejime en doğrudan desteği veren ABD acaba neden "Ermeni sorunu"nda kraldan çok daha kralcı oluyor? ABD'nin asıl amacı nedir?

ABD, "Ermeni sorunu" sürekli canlı kalsın istiyor. Bu amaçla bir yandan "Ermeni davası"na sahip çıkar gözüküyor, el altından Ermeni terör örgütlerini, bazı şoven, gerici Ermeni gruplarını silahlandırıyor, finanse ediyor. Onların içine sızarak, bu örgütleri kontrolü altında tutmaya çalışıyor. "Bağımsız Ermeni Devleti" hayalini yayıyor. Antisosyalizmi kışkırtıyor. Aynı zamanda terörü sosyalist ülkelerin topraklarına sokmak istiyor. Geçmişte Bulgaristan ve Yugoslavya'da bu tür provokasyona giriştiği biliniyor.

Öte yandan ABD ülkemizdeki faşist, ırkçı, şoven çevreleri ters yönden kışkırtıyor. Ermeni terörünün ardında "Sovyetler Birliği var", "TKP-Asala ortaklığı" yalanları ile halkımızı şaşırtmak, kendini gizlemek istiyor. Antisosyalizmi, antikomünizmi, anti-TKP'ciliği yaymak istiyor. ABD, nasıl ki Kürt halkına yapılan baskı ve kırımların baş destekçisi ise ülkemizde yaşayan Ermeni vatadaşlara karşı da saldırı, terör uygulansın istiyor, bunu kışkırtıyor.

Bu çirkin, iki yüzlü politika son derecede insanlık dışı, kara yüzlü bir politikadır. ABD ulusal bir bilincin her uyanışını başka bir ulusun şovenizmini kışkırtarak bastırmak istiyor. Kışkırttığı "Büyük Devlet" şovenizminin ardında "Büyük Amerika, dünyanın jandarması ABD" şovenizmi gizlidir.

Tüm dünyada, bölgemizde savaşı körükleyen, ülkemizi saldırı silahları ile donatan ABD emperyalizmi bölgemizdeki tüm halkların baş düşmanıdır. ABD'nin bir ulusun bağımsızlık mücadelesinin yanında olduğunu tarih kaydetmemiştir. Tersine o, her ulusal kurtuluş hareketini ezmeye çalışmıştır. Bugün de halkımızın daha da uyanan ulusal bağımsızlığını koruma bilincini her tür ayrılıkçılığı kışkırtarak, şovenizmi körükleyerek boğmak istiyor.

TKP Ermeni kırımının 70. yılında herkesi soğukkanlı davranmaya, ABD'nin kışkırtmalarını görmeye çağırıyor. TKP terörizme karşıdır. Terör ile tarihi gerçekleri kabul ettirme yolunu yanlış, amaçsız ve Ermeni halkının çıkarlarına da zararlı görüyor. Öte yandan yurtsever güçler, tarihi gerçeklere gözler kapanarak, inkar edilerek bu tür kışkırtmalara ortam hazırlandığını görmelidirler. Bu gerçekler kabul edilmelidir. Aynı zamanda bu karşılıklı "kışkırtma" oyununa gelinmemeli, intikamcı duyguların körüklenmesine karşı çıkılmalıdır.

ABD emperyalizmine, faşizme, şovenizme karşı savaşım daha da yükseltilmelidir.

Türk ve Ermeni halkı dosttur.

19 Nisan 1985
Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi

İYİ NİYET VE SORUMLULUK

● Orhan GEDİZ

"Eğer, nükleer silahları azaltmak için masa başına oturmuşsak, hiç olmazsa bunların artmasına izin vermeyelim. Biz Cenevre görüşmeleri süresince Sovyetler Birliği ve ABD'nin uzay silahları üretimine yönelik tüm araştırma ve denemeleri durdurmalarını, stratejik ve orta menzilli saldırı silahlarını dondurmalarını öneriyoruz".

SBKP Merkez Komitesi Genel Sekreteri M. Gorbaçov, "Pravda" gazetesinin sorularını yanıtlarken, bu yapıcı barış mantığıyla ABD yönetimine sesleniyor ve tartışmaya yer bırakmayan bu öneriyi yeni somut bir girişimle destekliyordu. Sovyetler Birliği orta menzilli nükleer silahları üzerinde, Kasım ayı sonuna kadar geçerli olmak üzere, tek yanlı moratoryum kararı aldı. Böylece 115. doğum gününde saygıyla andığımız yüce Lenin'in ülkesi, Hitler faşizmi üzerinde elde edilen Büyük Utku'nun 40. yılında, dünya barışının sağlanmasına yönelik umut verici, etkin girişimlerine yeni bir sayfa daha eklemiş oldu.

Sovyetler Birliğinin tek yanlı moratoryum, yani yeni roket yerleştirmeyi durdurma kararı, en başta Cenevre'de başlayan Sovyet-Amerikan görüşmelerinde olumlu bir sonuç elde edilmesi için elverişli bir ortam yaratılmasını, uzayın militaristleştirilmesine izin verilmemesini, her türden nükleer silahların sınırlanması ve azaltılması yoluna girilmesini amaçlıyor. O nedenle moratoryum kararı, sağduyu sahibi herkes tarafından olumlu karşılandı, Batı Avrupayı çalkalayan Paskalya barış gösterilerinde coşkuyla desteklendi.

Cenevre silahsızlanma görüşmeleri, yalnız Sovyet-Amerikan ilişkileri açısından değil, aynı zamanda uluslararası durumun nasıl bir gelişme yoluna gireceği bakımından da önemlidir. Seçenek ise çok yoktur. Elde edilecek sonuç barış ve güvenliğin güçlendirilmesi, nükleer savaş tehlikesinin ortadan kaldırılması yararına mı, yoksa silahlanma yarışının tırmandırılması, bunun uzaya da sıçratılması yararına mı olacak? Sovyetler Birliği aldığı tek yanlı moratoryum kararıyla barış ve güvenlik uğruna yüksek sorumluluğu yükümlendiğini bir kez daha gösterdi.

Washington yönetimi, Sovyet önerisini "propagandadır" diyerek alel acele reddetti. Bu çıkış, onun Cenevre görüşmelerinde takındığı olumsuz tutumun somut bir göstergesidir. ABD yöneticileri yükselen savaş karşıtı hareketin güçlü eylemlerini kırmak amacıyla "silahsızlanmadan" yana olduklarını söyleyip duruyorlar. Silahsızlanmadan yana olan bir insan, silahsızlanma önerilerini reddeder mi? Silahsızlanma girişimlerini baltalar mı? 21 tane yeni MX kıtalararası balistik roketin üretimi için karar çıkarır mı? Uzayın silahlandırılması için "yıldızlar savaşı" planları hazırlar mı? Kimi aldatmaya kalkışıyor Pentagon şefleri?

Görülüyor ki, Washington yönetimi uluslararası alandaki gergin durumdan barış ve güvenlik doğrultusunda zaman yitirilmeden çıkılması gibi bir amaç taşımıyor. Somut ve yapıcı önerilerden eli ateşe değmiş gibi kaçıyor.

MACARİSTAN SİP'NİN 13. KONGRESİ

Mart sonlarında Macaristan Sosyalist Işçi Partisi'nin (MSIP) 13. Kongresi toplandı. Kongre, MK'nin raporunda yer alan barış ve silahsızlanma yolundaki ardıcıl politikanın sürdürülmesi, sosyalist toplulukla bağların pekiştirilmesi, bütün kaynakların gelişmiş sosyalist toplum kuruculuğu yolunda seferber edilmesi çizgisini onayladı. MSIP-SBKP, Macaristan HC-SSCB ilişkilerine yüksek değer biçti. 12. Kongre kararlarının önemli bölümünün yaşama geçirildiğini saptadı. Kimi sorun ve eksikliklerin giderilmesi ve ekonomik politik görevlerin üstesinden gelinmesi için önlemler, kongrenin dikkat merkezindeydi. Kongre, ayrıca, ideolojik çalışmanın iyileştirilmesi, Lenininci parti normlarının öne çıkarılması, demokratik merkeziyetçiliğin güçlendirilmesi yönünde kararlar aldı. MK Genel Sekreterliğine, yeniden Yanoş Kadar yoldaş seçildi.

Macaristan komünistlerinin forumuna konuk olan TKP MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu, 13. Kongreyi şöyle selamladı: "Kongreniz, Hitler faşizmine ve Japon militarizmine karşı tarihsel utkunun, Macaristan'ın faşizmin sultasından kurtarılmasının 40. yıldönümünde toplanıyor. Bu 40 yıl boyunca macaristan halkı ekonomik, kültürel ve sosyal alanda büyük başarılar sağladı. MSIP'nin yönlendiriciliğinde Macaristan emekçileri bir dizi ve çok önemli kazanımlar elde ettiler. Kongreniz, bu kazanımların ilerletilmesi yolunda kararlar alacak. Bunları başa-

Arkası sayfa 6'da

GENEL POLİTİK AF DEMOKRASİNİN VAZGEÇİLMEZ KOŞULUDUR !

● Ayşe ÇİMEN

"Türkiye'de politik tutuklu yoktur" sözü Evren-Özal yönetimi tarafından çok kez yinelendi, yineleniyor. Göz göre göre bir gerçeğin çarpıtılmasında güdülen amaç nedir? Amaçları, "politik tutuklu yok, terör suçlusu var" görüşünü kamuoyunda yaymak, faşist rejime karşı demokrasi savaşıyla sımsıkı bağlı olan genel politik af savaşını hedefinden saptırmaktır. Bunun için "muhbirlik yasası" çıkarılmak isteniyor. Ama bu yasanın karşısına politik tutukluların yanısıra yakınları da dikildiler. Mamak Özel Cezaevindeki politik tutukluların yakınları, yönetimin, "muhbirlik yasası"nı kamuoyuna işleyecek bir yasa gibi göstermek amacıyla daha şimdiden politik tutukluları "itirafa zorlamak" için cezaevlerinde zora, işkenceye başvurduğunu kamuoyuna duyurdular. Rejimin içyüzünü sergilediler. Öte yandan, Türkiye Barolar Birliği, basında demokrat yazarlar, demokrasi güçleri bu yasanın karşısına çıktılar.

"Muhbirlik yasası" tam anlamıyla baskı rejimine özgüdür, rejimin zorbalığa devam etme niyetinin ifadesidir. Evren-Özal yönetimi bir yandan tutuklamaları sürdürmek, öte yandan da kendini politik karşıtları üzerinde politik bir zafer kazanmış gibi göstermek amacındadır. Aracı ise gene işkencedir!

Genel politik bir af, ulusal çapta bir sorundur ve demokrasinin vazgeçilmez koşuludur. Birincisi; politik af talebi, darbe sonrasında tutuklanan onbinlerce demokrasi ve barış savaşçısını, politik görüşlerinden ötürü "sakıncalı" damgası vurulan, fişlenen, görevlerinden atılan yüzbinlerce insanı, "yasaklı" damgası vurulmuş eski politikacıları kapsıyor. Evren-Özal yönetimi politik bir affa karşı olduklarını her adım başında, üstelik de demokrasi güçlerini tehdit ederek ilan ettiler. İkincisi; 12 Eylül rejimi bugün de işbaşındadır ve demokrasi güçlerine karşı yeni yeni tutuklamalar, işkenceler sürmektedir. Yeni yeni TKP davaları açılıyor, TİP'liler, TSİP'liler, Kürt ve Türk demokratları üzerinde ağır bir saldırı sürüyor. Şu anda bile politik nedenlerle, hatta 12 Eylül öncesi eylemlerle kıyaslanmayacak kadar basit nedenlerle, örneğin ek sınav isteme, dilekçe verme gibi nedenlerle insanlar tutuklanıyor, yargılanıyor. O da bir yana, "güvenlik soruşturması" adı altında ilerici insanlar fişleniyor. Milliyet gazetesinde Mümtaz Soysal "Kamplar" başlıklı yazısında "Hitler Almanya'sında da böyle olmuştu. Kamplaşmanın sonu toplama kamplarıdır" diyerek Özal hükümetinin "güvenlik soruşturması" sonucundaki faşist kadrolaşmaya dikkati çekiyor.

Açıkça görülmektedir ki, gerçek politik af hedefine, baskı rejimi sürdükçe 1982 Anayasası durdukça ulaşamaz. Çünkü göstermelik bir "af" yasasıyla tutukluların bir bölümü özgürlüğe kavuşsa bile, bir gün sonra, hükümetin elindeki anayasa ve baskı yasalarıyla zindanları yeniden doldurmaya başlaması işten bile değildir. Faşist rejimin, bir kısım insanı salıvermeyi, çok daha fazla insanı tutuklamanın perdesi olarak kullanabileceği gözden kaçırılmamalıdır. Demokrasi güçleri bugün, "genel politik af" sorununun demokrasi savaşıyla, anayasa ve yasalarla bağını dünden daha açık görüyorlar ve af için vurguyu 12 Eylülcü Anayasasının değişmesi üzerine yapıyorlar.

Türk Hukuk Kurumu Başkanı Prof. M. Aksoy, Nisan ayı başında yaptığı açıklamada, "af söz konusu olduğu zaman, bunun siyasi suçlarda öncelikle kabul edilmesinin tüm uygar ülkelerinin yüzyıllardır uyguladığı bir çözüm olduğunu" belirterek, "bu nedenle gereken anayasal değişikliğin gerçekleştirilmesi gerektiğini" vurgulamıştı. Bu arada SOL BIRLIK, halkımızı "politik tutukluların salınması, genel af, düşünce ve örgütlenme özgürlüğü için savaşıma çağırıyor. SODEP, Nisan ayı ortasında yaptığı Küçük Kurultay'ında yayınladığı 14 maddelik "Öncelikler bildirisi"nde, "başta anayasa olmak üzere, tüm yasal çerçevenin gözden geçirilerek, temel hak ve özgürlüklere çelişkili yönlerinin değiştirilmesini", "geniş kapsamlı ve eşitlikçi bir af için kesintisiz uğraş vereceğini", "maddi ve manevi işkenceyi reddederek, işkence yapanlarla mücadeleyi ve eylemlerinden ötürü hesap sormayı görev bildiğini" açıklamıştır. DYP'nin de "muhbirlik yasası"na karşı çıktığı biliniyor.

Bugün, "politik af" talebi, rejimin baskılarına karşı yürekli bir biçimde karşı çıkışlarla birleşmedikçe amacına ulaşamaz. Zindanlardaki politik tutuklular ve onların yakınları işte bunu biliyorlar. Muhbirlik yasasına karşı çıkan Mamak cezaevindeki tutukluların yakınları, Taksim alanına "İşkenceler durdurulsun" diye çelenk koyan 10 yürekli ana işte bu karşı çıkışın sembolüdür. Tüm demokrasi güçleri bu direnişlere omuz vermelidir. Demokrasi savaşımının ayrılmaz bir parçası olan genel politik af savaşı şimdi çok daha geniş, yürekli çıkışlarla yükseltilebilir, yükseltilmelidir.

DİKKAT!.. DİKKAT!..

Tarih: 27 Şubat 1985. Yer: İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nin 10 numaralı anfisi. Bilim, ilerlemenin yuvası olması gereken üniversite. Dersin konusu: Antropoloji, yeni insanbilim.

Ama yapılan insanlıkla da, bilimle de yakından uzaktan ilgisi yok. Dersde ikisi kız, ikisi erkek, dört öğrencinin kafatası ölçümleri yapılıyor ve öğrencilere kafatası biçimine, göz ve saç rengine göre "gerçek Türk"ün nasıl ayırdedileceği anlatılıyor.

Evet, muhabirimiz G. Yolbulan'ın bildirdiği bu tablo, 1985 Türkiyesi'nin üniversitelerinden bir kesittir. İnsanları kafatası biçimine, göz ve saç rengine göre sınıflandırarak "üstün" ya da "aşağı" ırk diye ayıran bu karanlık düşünce, milyonlarca insanı savaşta, toplama kamplarında ölüme gönderen faşizmin 40. yılında, Evren-Özal rejimi, onun YÖK'ü sayesinde üniversitelerimize çöreklenmiştir.

Kafatasçılar bunu yaparken, Özal hükümetinin Milli Eğitim Bakanı Vehbi Dinçler' de bilime başka bir açıdan saldırıya geçti. Darwin'in insanın ortaya çıkışına ilişkin bilimsel geçerliliği tartışmasız kabul gören evrim teorisine karşı çıkarak, ders kitaplarına konuya ilişkin bilim dışı görüşlerin sokulması için bir kampanya başlattı. Dinçerler, insanın ortaya çıkışına ilişkin "dini inancın" okullarda okutulmasını, kitaplara sokulmasını "demokratikliğin", "bilimsel kuşkuculuğun" bir gereği olarak göstermeye yelteniyor. Birisi çıkıp da aynı gerekçeyle Darwin'in teorisini müslümanların "kitabı" na sokmaya kalkışırsa, Dinçerler'in görüşünü savunanlar ne diyecektir? Böyle birşey olamaz. Dinçerler'in bu girişiminin ardında yatan gerçekler herkes tarafından iyi görülmelidir. Dinçerler gibileri, halkın dini inancını kendi kirli emellerine, politikalarına alet etmek istiyorlar. Böylece aslında, dindar yurttaşlarımıza en büyük saygısızlığı, kötülüğü yapıyorlar.

Eğitim sisteminden bilim tümden çıkarılmak, ülkenin geleceği yokedilmek isteniyor. Gençler düşünen değil, denileni yapan robotlara döndürülmek isteniyor.

Nasıl faşistler, kafatasçılar bu kara ideolojilerini, bilimi insanlığı yok etmek için kullanan Hitler'den aldılarsa, Dinçerler'de, bilimi toplu kırım silahları üretmek için kullanan Reagan'dan esinleniyor. Herşeyiyle Amerikan emperyalizmi tarafından şekillendirilmiş bu hükümetin Milli Eğitim Bakanı, 21. yüzyılın eşiğinde "din"i kendine maske ederek Darwin'in evrim teorisine savaş açma, böylece de halkı uyuşturan girişimini başlatma "şerefi"nin ABD Cumhurbaşkanı Reagan'a ait olduğunu herhalde biliyordur.

Bugün kafatasçı faşistler ile islamın yeşiline sarınıp doların yeşiline tapanlar, el ele halkın ulusal ve dinsel duygularını çarpıtıp sömürerek Evren-Özal rejimine destek kazandırmak gibi lanetli bir uğraş içindeler. Politik görüşü, dini inanışı ne olursa olsun, Türk-Kürt tüm yurttaşlarımıza hergün cehennem azabı çektiren diktatörlüğe karşı olan herkes, bu girişimlere karşı çıkmalıdır.

Dolarla birbirine yapıştırılmış kafatasçılarla "sahte müslüman"ların oyununa ancak, dinin politikaya alet edilmesine karşı olan, ülkemizin bilime ve aydınlık kafalı gençlere ihtiyacı olduğuna inanan dindar olsun, olmasın her yurttaşın, Evren-Özal rejimine karşı birleşmesi bozabilir.

15 Nisan 1985 günlü Atılım'ın 8. sayfasında yer alan "1 Mayıs'ı yaşatıyoruz" başlıklı yazının imzası teknik bir hata nedeniyle düşmüştür. Yazı "İstanbul'dan bir grup işçi" imzasını taşıyordu. Yazıyı gönderenlerden ve okurlarımızdan özür dileriz.

Basın tekelleri, 10 yıldır uğraşıp da yapamadıklarını, faşist diktatörlük altında, ANAP'ın İstanbul Belediye Başkanı Dalan'ın yardımıyla gerçekleştiriyorlar. Hürriyet Holding ve GAMEDA gibi iki büyük dağıtım tekeli belediyenin yardımıyla, İstanbul'un dört bir yanına gazete-dergi satış kulübeleri yerleştiriyor. Ufak gazete tezgahları, seyyar satıcılar kaldırılıyor. Belediye bunun "kentin güzelleştirilmesi" için yapıldığını öne sürüyor. Ama işin altında yatan gerçek çok daha başkadır.

BASIN TEKELLERİ NE YAPMAK İSTİYOR ?

Naci Gür/İstanbul

İstanbul Belediyesinin bu kulübeleri işlerinden ettiği seyyar satıcılara ayda 20 ila 40 bin lira gibi bir kira karşılığında vererek haraca bağlamasını bir kenara bırakırsak, yapılanın asıl amacı şudur: Belediye, bu kulübeleri verirken, Hürriyet Holding ve GAMEDA eliyle gelenlerin dışında başka bir yayının satılmamasını şart koşuyor. Bu, irili ufaklı yüzlerce yayın ve dağıtım evinin devre dışı bırakılması, iflasa mahkum edilmesi demektir. Ama daha da önemlisi böylece, halka ulaşacak tüm yayınların denetimi bu iki basın tekelinin iki dudağının arasına bırakılmaktadır. Hürriyet ve GAMEDA'nın istemediği hiç bir yayın bundan böyle piyasaya ulaşamıyacaktır. Bu da, beterin beteri bir sansür demektir.

Kışkırtıcılar

Zozan/Siirt

Eruh ilçesinin Mışari, Çêlik, Aynê, Avtê, Bılleris, Gundê, Şeyh ve öteki köylerinde askersel birliklerin baskısı sürüyor. Komandolar köylere aralıksız baskınlar düzenleyerek, silah arama bahanesiyle halka işkence uyguluyorlar. Silah teslim etmiyorlar, ihbarda bulunmuyorlar diye köylüleri kışın ortasında Botan çayına sokup sokup çıkarıyorlar.

Bu köylerden çok sayıda insan, soruşturma gerekçesiyle Şırnak'a götürüldü. Bu arada Payamlı'da düzenledikleri bir harekat sırasında kendi yanlışlıkları sonucu patlayan bir bomba yüzünden bir er öldü. Bunu yurtseverlerin üzerine yıkmaya kalkıştılar.

Son zamanlarda Siirt ve ilçelerinde yüzlerce incik boncuk, esans satıcısı türedi. Bunlar kahve kahve dolaşıyorlar, kalabalıklara karışıyorlar. Yurtseverleri, ilericileri göz altında tutmaya çalışırken, halkı kışkırtmak, birbirine düşürmek için de söylentiler yayıyorlar. Siirt'in merkezinde Arap'lar çoğunluktadır. Burada şovenizmi körüklemek için, "Eğer Kürt'ler olmasaydı bu baskılar olmazdı. Kürt'ler Botan barajını havaya uçuracaklar" diye sözler yayıyorlar. Kürt'lerle Arap'lar arasına kin tohumları ekmeyi amaçlıyorlar.

Sigorta hastanesi

Cemil Güneş/Denizli

Denizli'nin Gümüşçay köyü girişinde bulunan Tümteks adlı tekstil işletmesinde çoğu kadın ve genç kız 100 kişi çalışıyor. Sendikasız olan bu işçiler patronun her türlü keyfiliği ile karşı karşıyalar. Patron, geçtiğimiz günlerde bozulan dikiş makinasının parasını çıkarmak için, zaten asgari ücretten başka birşey almayan bu işçilerin birer yövmiyesini kesti. Ayrıca işçileri bir türlü sigortaya kaydettirmiyor.

Ama Denizli'de sigortalı işçilerin durumu daha iyi değildir. Denizli SSK hastanesi tam bir soygun yerine dönmüştür. Örneğin SSK hastanesinin bayan fizik mütehassısı, kendisine gelen hastalara şöyle diyor: "Ben size fizik tedavi yazarım, ama hastanede fizik tedavi cihazı yok, özel bir muayenehanede var. Oraya gitmeyi kabul ederseniz istirahatınızı veririm."

Bu özel muayenehane doktorun kendisine ait ve fizik tedavinin saati 2 500 lira. Bunu kabul etmezseniz hemen işbaşı veriyor. SSK'nın tüm geliri işçilerden kesilen paralardır. Bir fizik tedavi cihazı alacak para mı yok?

Bakkal'daki Gerçek Enflasyon

Bir Grup Esnaf/Mersin

İstanbul Ticaret Odası Ocak ayı enflasyonunu yüzde 8,2 olarak belirledi. Hazine müsteşarlığı ise yüzde 5,4 olarak açıklarken, DİE bu rakamı yüzde 4,5 olarak duyurdu. Özal çıkıp, niye İTO'nun rakamını dilinize doluyorsunuz da ötekilerin verdiği sayıya inanmıyorsunuz" diyor. Bunların hangi dediği doğru çıktı ki, sözlerine inanalım.

Biz en iyi kendimiz hesaplarız dedik. Bir grup bakkaliye esnafı olarak 31 Aralık 1984-31 Ocak 1985 Tarihleri arasında fiyat artışlarını dükkanımıza aldığımız malların faturalarına göre çıkardık. Bu liste yalnız bakkalda satılan mallara aittir ve Mersin için geçerlidir. Bir aile günlük tüketiminin yaklaşık yüzde 70'ini bakkaldan sağladığına göre, ortaya çıkan rakam, toptan eşya fiyatlarına da ışık tutacaktır. Ayrıca Özal televizyonda böbürlenerek "Temel gıda maddeleri KDV haricidir" demesine karşın, çoğu mallarda ve çoğu yerlerde KDV halka yüzde 13 olarak yansıtılmaktadır. Bizim rakamlarımız ise yüzde 10 üzerinden hesaplanmıştır. Ayrıca birçok tüketim mallarında istihsal vergisi de düşülmüyor, KDV onun üzerine konularak satılıyor. Böylece çift vergi alınmış oluyor. Bu da devlete değil, fabrikatöre ya da büyük tüccara kalıyor.

Bakkaliye mallarındaki Ocak ayı fiyat artışı Mersin için şöyledir:

Sıvı yağ ve margarin	artmadı
Beyaz peynir	yüzde 12
Zeytin	yüzde 40
Kuru fasulye	yüzde 35
Mercimek	yüzde 110
Yoğurt	yüzde 14
Reçel, bal	yüzde 22
Un, makarna	artmadı
Bulgur	yüzde 8
Pirinç	yüzde 12
Konserve	yüzde 23
Salça	yüzde 11
Yumurta	yüzde 10
Ekmek	artmadı
Sıvı deterjan	yüzde 12
Kağıt mamülü-pamuk	yüzde 12
Şampuan	yüzde 21

Arkası sayfa 7'de

İşe almıyorlar

Ömer Kayın/Yatağan

Bölgemizde iki tane iş sahası var: Yatağan Termik Santralı ve Türkiye Kömür İşletmeleri. Geçenlerde Termik santralı için yeni bir sınav açıldı. Sınava girmek için İş ve İşçi Bulma Kurumu'ndan kart almak gerekiyor. Sırf kart almak için kurumun önünde günlerce uzun kuyruklar oluştu. 90 kişinin alınacağı sınav için 5 bin kişi başvurdu. Kurumda, ilerici bir gence, geçmişte üç aylık bir cezası olduğu için sınav kartı vermeye yanaşmadılar. İşçi Bulma Kurumu kime kart verip vermeyeceğini nasıl belirleyebilir? Hem daha bu sınava giriş kartı. Burada böyle bir uygulama yapılırsa, bu gencin sınavda kazanıp kazanamayacağını varın siz söyleyin. Bölgemizde ilericileri yıldırmak, toplum dışına itmek için faşistler bu yöntemi uyguluyorlar. İş vermiyorlar, açlığa mahkum ediyorlar. Mustafa Kalemli'nin onayını almış olan MHP'liler ise sorgusuz sınavsız hemen işe alınıyor.

Ayrıca bölgede lokanta, kahvehane, çayocağı açmak için ruhsat almak isteyenlere, polisle birlikte çalışmalarını teklif ediyorlar. Eğer "devlete" yardımcı olmayı kabul ederlerse ruhsat vereceklerini söylüyorlar.

Gençlik yılında

Arda Yalçın/Ankara

Uluslararası gençlik yılı dolayısıyla, Gazi Üniversitesi'nde bir açık oturum düzenlendi. Açık oturuma, Gazi Üniversitesi'nde görevli bazı öğretim üyeleri konuşmacı olarak katılırken, kalabalık bir öğrenci topluluğu da izleyici olarak hazır bulundu.

Açık oturumda, gençliğin hiçbir sorununa elle tutulur, somut bir çözüm önerisi getirilmedi. Kaldı ki konuşmacıların büyük bir bölümü bu sorunları ağzına almaya bile yanaşmadı. Gerici üniversite yönetimi gençlik için düzenlenen bu toplantıda öğrencilere konuşma hakkı da vermedi.

"Konuşma"lardan sonra öğrenciler sözde profesörleri soru yağmuruna tuttular. Bunun üzerine Açık Oturum başkanı soruların okunmamasını ve tek tek değil, topluca yanıtlanmasını istedi. Bir öğretim görevlisi ise buna karşı çıktı. Soruların tek tek okunarak yanıtlanmasını istedi. Bunun üzerine öğrenciler ayağa kalkarak bu öğretim görevlisini uzun uzun alkışladılar. Açık Oturum başkanı ise öğrencilerin alkışladığı bu öğretim görevlisine bir daha konuşma hakkı tanımayacağını söyledi. Bu uygulama karşısında öğrenciler sessiz kalmadılar ve Gazi Üniversitesi'nin gerici-faşist yöneticilerini protesto ederek toplantı salonunu topluca terkettiler.

Yaşar Holding Faşistleri Besliyor

H.E./İzmir

Birçok holdingin 12 Eylül öncesi MHP'li faşistlere doğrudan para vb. yardımı yaptığı biliniyor. Bunlar MHP iddianamesinde isim isim mevcut. Ege'de 6 Kasım 1983 seçimlerinde MDP'yi desteklemiş olan Yaşar Holding şimdi ANAP içindeki MHP'li faşistleri kolluyor ve destekliyor. Yaşar Holding'e bağlı tesisler MHP'li faşistlerin üssü haline getiriliyor. Örneğin Yaşar Holding'e bağlı DYO boya fabrikası bunlardan biri. Faşistler bu fabrikada Tekwando-Karate kursları düzenliyorlar. Yine bu holdinge bağlı Pınar kuruluşunda, faşistler "eğitimler" düzenliyorlar. Bu tesiste çalışanların bu eğitimlere katılmaları şart koşuluyor. Geçenlerde düzenlenen eğitimlerden birisinde ırkçı-yayılmacı görüşlerinin propagandasını yaptılar. "Esir Türkler" edebiyatı ile sosyalist ülkelere dil uzattılar. Buralarda yetiştirilen faşistleri, daha sonra, sendikalara ve kamu kuruluşlarına gönderiyorlar. İzmir belediyesi, Yaşar Holding'in tesislerinde yetişmiş faşistlere kucak açıyor.

TÜRK-İŞ YÖNETİMİNE AÇIK MEKTUP

Başı 8. sayfada

Buradan sendika yöneticilerimize sesleniyoruz: Yolumuz uzun, mücadelenin zor olacağını biliyoruz. Bizler geçmişte bu mücadele çemberinden geçtik, bugün de geçmekteyiz. Yeter ki sizler, bölücülere fırsat vermeyin, işçilere güvenin. Bunu yaptığınız müddetçe, biz bütün gücümüzle işçi hakları için, çıkarlarımız için attığınız her adımı destekleyeceğiz, sizlere omuz vereceğiz. Çünkü biz işçiler birleşip savaşmaktan başka yol olmadığını, bu birliğin de bugün Türk-Iş'te olacağını biliyoruz.

Ama unutmayalım, bugün eski DISK'li işçiler olarak Türk-Iş saflarında birleşirken, DISK'in açılmasını, yöneticileri hakkında açılan davanın da derhal durdurulmasını istiyoruz. DISK geçmişte işçi sınıfının sendikal birliğinden yanaydı. Her fırsatta gerek Türk-Iş'e, gerekse bağımsız sendikalara bu konuda elini uzattı. O zaman DISK'in elini tutanlar az oldu. Ama bugün Türk-Iş yöneticileri DISK'e konan yasağın kaldırılmasını isteyerek, işçilerin birliğinin güçlenmesine hizmet edebilirler.

Son olarak bütün işçi kardeşlerimize seslenmek istiyoruz: kardeşler, büyük-hükümet elele vermiş bizlerin en ufak hakkına bile saldırıyor. Buna karşı sendikalarımıza sahip çıkalım. Hangi partiden, hangi görüşten olursak olalım, yani ister SODEP'li, DYP'li, isterse SOL BIRLIK partilerinden ya da öteki sol hareketlerden yana olalım, hepimiz sendikada, fabrikada haklarımız için birleşelim. Sendikalar yasasının, Toplu Sözleşme Grev ve Lokavt yasasının değiştirilmesi için, işten atılmaların, durdurulması için savaşımı yükseltelim. 1 Mayıs'ı böyle karşılayalım.

MACARİSTAN SİP'NİN 13. KONGRESİ

Başı 3. sayfada

rıyla yaşama geçirmek için, Türkiye emekçilerinin esin kaynağı olan reel sosyalizmi güçlendirmek için hiçbir özveriden geri durmayacağınıza inanıyoruz."

MSIP'nin 13. Kongresi, Kadar yoldaşın kapanış konuşmasında da vurguladığı gibi, sınanmış bir pusulaya, Marksizm-Leninizme sahip olan sosyalist ülkeler komünist ve işçi partilerinin önderliğinde, sosyalist ülkeler halklarının hayatın ve gelişmenin dayattığı bütün sorunlara yanıt verebileceklerinin yeni bir göstergesi oldu.

FAŞİZME KARŞI UTKUNUN 40 YILDÖNÜMÜ.

Başı 1. sayfada

mı yükseltmek en önemli görevdir.

TKP, 2. Dünya Savaşında olduğu gibi, bugün de, savaş tehlikesine karşı, Türkiye'nin barış yanlısı devletlerin sırasında aktif, yapıcı bir tutum alması için, ülke içinde, faşizm yanlılarına karşı demokrasi için, bütün demokrasi güçlerinin birliği için savaşıyor.

TKP Hitler faşizminin yıkılmasının 40. yıldönümünde, barış ve demokrasi güçlerini, sağduyu sahibi her yurttaşı işbirliğine, ortak savaşıma çağırıyor.

Amerikan emperyalizmine köleliğe son!

Amerikan üslerine, roketlerine hayır!

Amerikancı Evren-Özal rejimine son!

Ulusal demokrasi için, barışçı bir Türkiye için birleş!

22 Nisan 1985
Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi

GENÇLERİMİZE SAHİP ÇIKALIM

Başı 8. sayfada

bir parlamentodur diyebilir? Halkın "iş, ekmek, öğrenim hakkı" için yazılı ya da sözlü olarak başvurabilecekleri hiçbir kurumun bulunmadığı bir ülkede kim demokrasi var diyebilir? Gazetelerin sayfalarını halkın somut sorunlarına açmaktan çekindiği, öğretim üyelerinin bağlı oldukları bir kurumu eleştirirken isimlerini gizlemek gereksinimini duyduğu, "Öğrenim hakkı" isteyen gençlerin zindanlara yollandığı Türkiye'de demokrasi olduğunu kim söyleyebilir?

Parlamentoya giden 14 gencin tutuklanması aynı zamanda rejimin gençlik düşmanı yüzünü, gençlerden korkusunu açığa vurmuştur. Düşünen körpe beyinleri, demokrasi için çarpan genç yürekleri zincire vuramayan diktatörlük, bugün son çareyi bileklere kelepçe vurmakta, bir kuşağı zindanlara atmaktadır. Ancak gençler zindanlardan korkmadıklarını, gerilemeyeceklerini gösteriyorlar. Bugün üniversite gençliği demokratik haklarının yaşama geçirilmesi için savaşıyor, ülkenin geleceği açısından sorumlu davranıyor, örnek bir savaşım veriyor.

TKP, üniversite gençliğinin savaşımını her zaman destekliyor. Tüm demokrasi güçlerini, üniversite gençliğinin YÖK'e karşı yürüttüğü bu haklı savaşımı desteklemeye ve meclise gittikleri için tutuklanan öğrencilere sahip çıkmaya çağırıyor. Şimdi demokrasi isteyen herkes, her parti, her aydın, YÖK'e karşı olan demokratik bir bilim yuvası özleyen her bilim adamı, her öğretim görevlisi; çocuklarının çagdaş ve parasız öğrenim görmesini isteyen her ana baba, meclise gittikleri için tutuklanan, öğrenim hakkı istedikleri için diktatörlüğün saldırılarına hedef olan üniversite gençliğine sahip çıkmalıdır.

Açmazdan kurtulamayacaklar

Başı 1. sayfada

dır. Politika, her ikisi de Washington ve işbirlikçi oligarşiyle sıkı sıkıya bağlı olan generaller ve Özal'ın çevresindeki dar kadro tarafından saptanıp denetimsiz yürütülmektedir.

ANAP'da "Yeni çizgi"nin egemenliğinden dem vuranlar, iktidarın politikasında ne gibi yeni değişiklikler olacağı sorusuna hiçbir yanıt getirmiyorlar. Getiremezler de, çünkü hiçbir değişiklik olmayacaktır. Belki birkaç bakan değişecek, ama Evren ve Özal aynı politikayı sürdüreceklerdir. Bu nedenle de, ANAP içindeki çelişkiler daha da derinleşecek, parlamento daha da yıpranacak, halkın tepkisi daha da artacak, rejimin bunalımı derinleşmeye devam edecektir. Demokrasi istemi daha da güç kazanacaktır.

SODEP'in Küçük Kurultayı bunun bir göstergesi oldu. Bu kurultayda kabul edilen öncelikler bildirisinde, bu partinin eski belgelerinden farklı olarak, anayasanın insan temel hak ve özgürlükleriyle çelişkili yönlerinin değiştirilmesi, işkence yapanlardan hesap sorulması, geniş kapsamlı ve eşitlikçi bir af için kesintisiz uğraş verilmesi, düşünce özgürlüğünü sınırlayan yasa ve engellerin kaldırılması, sendika, dernek ve mesleki kuruluşların siyasal kararlara katılmasının engellenmesine, gençlerin siyasal yaşamdan uzaklaştırılmasına izin verilmemesi gibi daha açık hedefler yer aldı; demokratik hak ve özgürlükleri daha kararlı savunan bir yaklaşım ağırlık kazandı.

Bu ay içinde yapılacak olan DYP kongresinin sonuçları da, bu partinin demokrasi savaşımında etkili bir rol oynamaya yetenekli olup olmadığını büyük ölçüde gösterecek. Ne olursa olsun, bugün koşullar demokrasi savaşımını daha da yükseltmek için elverişlidir.

Evren-Özal yönetimi bir yandan ABD yönetiminin, Türkiye topraklarına, sosyalist ülkelere yönelik yeni roketler ve Amerikan radyoları için antenler yerleştirilmesi, Türkiye'nin uzayın silahlandırılması girişimlerinde rol alması gibi, boyundan büyük konularda tutum almaya zorlanmakta, dış ve iç borç bulmada artan zorluklarla karşılaşmakta, bir yandan da erken seçim, genel politik af, düşünce özgürlüğü, sendikal hak ve özgürlükler, demokratik üniversite istemleri karşısında sıkışmaktadır. Bu açmazlardan kolay kolay kurtulamazlar.

SOL BIRLIK 1 Mayıs bildirisinde işçileri, Türk ve Kürt emekçileri, yurtsever gençleri, aydınları, demokrasi isteyen tüm yurttaşları, "özgür toplu sözleşme ve grev hakkı için, politik tutukluların salıverilmesi ve genel af için, düşünce ve örgütlenme özgürlüğü için, Kürt halkı üzerindeki ırkçı-şoven baskıların, katliamların sona ermesi, idam ve işkencelerin durdurulması için, demokrasi için, ABD ve IMF ile yapılan anlaşmaların iptal edilmesi ve Amerikan üslerinin sökülüp atılması için" savaşımı yükseltmeye çağırdı. Bu ivedi ve yakıcı istemler için savaşımların örgütlenmesi ve güçlenmesi hem rejimin açmazını daha da derinleştirecek, hem de yasal muhalefet partilerini demokrasiye sahip çıkmada daha da hareketlendirecektir. Yığınlar kendi hakları için ne kadar kararlı ve ısrarlı olurlarsa, işçi sınıfı ve sol güçler çoğunluğun demokratik haklarını ne kadar yüksek sesle savunurlarsa, ülkemizde demokrasinin kazanılması ve yaşatılması için daha elverişli koşullar o kadar çabuk ve sağlam oluşacaktır.

"Daha çok haber, daha çok yazı, parti basınını güçlendir!"

Başı 2. sayfada

lığıyla partili partisiz, herkes görüşlerini, deneyimlerini, sorularını, sorunlarını parti ile, birbiri ile paylaşmanın onurunu yaşadı. Yarışmaya düzenli olarak katılanlar parti politikasını anlamak, yorumlamak ve yaşama geçirmek için daha aktif çaba içine girdi. Olaylara, gelişmelere, partili gözüyle bakmada, yorumlamada, ajitasyon ve propagandada ustalaştı. Çevrede olup bitenleri, yığınların ruh halini izleme, bunlardan politik sonuçlar çıkartma, çözümleme yeteneğini geliştirdi. Görüşlerin, deneyimlerin üzerinde düşünülmesi, bir daha gözden geçirilmesi olanağını yarattı. Herkesin hiçbir aracı olmaksızın, doğrudan katıldığı bu yarışma, kişisel sorumluluk duygusunu geliştirdi. Daha sorumlu, daha düzenli, daha planlı ve üretken çalışmanın koşullarını hazırladı. Düzenli radyo dinleme, yayın okuma alışkanlığını geliştirdi. Araştırma, inceleme isteğini artırdı.

Mektuplarınıza gelirsek; elimize ulaşan mektuplar çok geniş bir yelpaze oluşturuyor. Bu hem mektupları gönderenler açısından öyle, hem de ele alınan, işlenen konular açısından. Düzenli olarak haber gönderenler de oldu, uzun çalışmaların sonucu olan araştırma ve incelemeler gönderenler de. Kimi zaman tek bir mektup çok şey anlattı. Fabrikalardan, işyerlerinden gelen mektupların her biri durumu sergileyen, sonuç çıkaran, içi dolu mektuplar oldu. Gençlik, toplumun en dinamik ve en duyarlı kesimini oluşturduğunu, bu yarışmada da gösterdi. Üniversitelerden, yurtlardan gelen mektupların sayısı hızla arttı. Ama yalnızca kendi sorunları üzerine değil, hemen her konuda yazdılar. İmzalardan anladığımız kadarıyla kadın yarışmacılardan gelen mektuplar beklenen düzeyde olmadı. Bu konuda yapılması gereken daha çok şey var. Işçi yatakları, bu yarışmada başı çekti. Kasaba ve köylerden gelen mektuplarda yavaş da olsa bir artışın olması, yarışmamızın yığınsallaşmasının bir göstergesi olarak ele alınmalı. Türkiye Kürdistanı'ndan gelen mektuplar da çoktur. Partisizlerin, sıradan emekçilerin oranında hızla denebilecek bir artış sözkonusudur. Değişik politik görüşlerden yurttaşlarımız, yayınlarımız üzerine düşüncelerini, görüşlerini bizlere yazmaya başladılar. Sorular, eleştiriler yönelttiler.

Sizlerin bu özverili çalışmaları sonucu, artık şunu söyleyebiliyoruz: Parti merkez organlarında gözle görülür bir iyileşme vardır. Bu, sizlerin de bize ilettiğiniz sonuçtur. Ama yapılması gereken daha çok şey var. Bunu biliyoruz. Bunlardan, yeri geldikçe söz edeceğiz, sizlerin de katkılarını isteyeceğiz. Ne ki geldiğimiz noktada şunu rahatlıkla söyleyebiliyoruz: Artık maya tutmuştur.

Yarışma sonucu ülkenin çeşitli yörelerinden ve yurtdışından, partiye doğrudan haber ve yazı gönderen, **düzenli yazan** 100 kadar muhabir ve yazar kazandık. Bu en somut kazanımımızdır. Şimdi önümüzde bu sayıyı daha da artırma, niteliği yükseltme, bir yandan da parti organlarına doğrudan başvuranların sayısını artırma görevi duruyor.

Yarışmamız partimizin 5. Kongresi'nden sonra açılmıştı. O coşkuyu yansıttı. Şimdi tüm parti aynı coşkuyu sürdürüyor. Bunu daha bilinçli, daha düzenli, daha amaçlı çalışmalarla yükseltiyor. TKP'nin 65. kuruluş yılında, parti basınını güçlendirmek için birlikte yapabileceğimiz daha çok şey var. Şunu öğrendik; daha güçlü TKP için daha güçlü TKP basını gerekiyor. Öyleyse, yoldaşlar, dostlar, önümüzdeki dönem belgimizi daha da yükseltelim! "Daha çok haber, daha çok yazı, parti basınını güçlendir!"

"Bir kez daha, aramıza hoşgeldiniz!"

Başı 2. sayfada

ce açıyorum radyomu. Bir ses. Burası TKP'nin Sesi. Ben deyamıtlıyorum. Hoşgeldiniz, burası da TKP'nin evi" diyen bir yoldaşın, yoldaşların, dinleyicilerin olduğunu daha yakından hissettiler.

Mektuplarınız her bakımdan engin bir kaynak oluşturdu bizler için. Kimi zaman sizlerin dile getirdiği tek bir fikir üzerine Atılım'dan, radyodan yazılar yazdık. Bazen sizlerden öyle yazılar geldi ki, aynı konu üzerinde radyo yazı kurulundaki, Atılım'daki yoldaşlar önceden çalışmış olmalarına karşın, kendi yazılarını çıkarıp sizlerin yazılarına yer verdiler. Konu çok daha güzel, çok daha derli toplu, çok daha canlı işlenmiş olduğu için.

Ama en güzeli yoldaşlar, sizin sıcak nefesinizi, kavgada çarpanyüreğinizi yakınımızda, yanımızda hissettik. Atılım'ın üzerinde, radyo programlarının üzerinde sizlerle beraber çalıştık, sizlerle sabahladık, ter döktük. Birçoğunuz bizlere katıldı, aramızda yer aldı.

Artık biz de sizsiz yapamayız. Bundan böyle de aramızda olacağınıza inanıyoruz. Yarışmanın bir yılı sonunda, bir kez daha "Aramıza hoş geldiniz".

Bakkal'daki gerçek enflasyon

Başı 5. sayfada

Pil	yüzde 16
Aspirin panalgin	yüzde 25
Kırtasiye	yüzde 18

Bunları ve sıralayamadığımız öteki malları birlikte hesapladığımızda, Ocak ayı içinde bakkaliye düzeyinde artış oranı yüzde 18,75 olarakı çıkıyor, Tabi, elektriğe, gübre ve benzine vb. yapılan fahiş zamlar da düşünüldüğünde, İTO, DIE gibi kurumların açıkladıkları enflasyon oranının bir aldatmaca olduğu açıkça görülüyor.

Köyden

M. Umut Çiftçi/ Kastamonu

Köylüyüz, ekiyor biçiyoruz. Sabahtan akşama kadar da çalışıyoruz. Bazen çoluk-çocuk sabah ezanı kalkar akaşam geç vakitlere kadar çalışırız. Yorgunluktan yemek yiyemeden yattığımız olur. Gene de karnımız aç, borçlardan kurtulamayız. Çok kişi baba ocağından koptu. Iş aramaya kasabaya, kente gitti.

Bizim buralarda kendir, pancar, sarımsak ekilir. Küçük kasabamızda iki kendir işleyen fabrika vardır. Fabrikalara 1 kilo çubuklu kendiri 17 liradan, 1 kilo selüloz kendiri ise 110-120 liradan alıyorlar. Bu fiyatlar 1979-1980 yılının fiyatlarıdır. Dört yıldır zam bekliyoruz, hâlâ yapılmadı. Pancarın durumu ortada. Kasabamızda gerek kendir, gerekse de sarımsak aracıları ve tüccarları, fabrika yöneticileriyle anlaşarak, düşük fiyat dayatmak için her türlü dolabı çeviriyorlar.

Taşköprü'de yeni bir fabrika açıldı. Sigara kağıdı üretiyor. Ama bu fabrikaya çevre köylerden işçi ve memur almıyorlar. Demokrat görüşten olanları ise kesinlikle alınmıyor. Herhangi bir politik görüşü olmayan da, eğer rüşvet verecek parası yoksa, ya da eşraftan kuvvetli torpil bulamazsa işe giremiyor. Fabrikaya girebilmek için faşist belediye reisinin onayı gerekiyor. Yalnız bu fabrikaya değil, hastahanelere, okullara, karayollarına, nereye işçi alınacaksa her yerde durum aynı.

Haraç ve Paso

Ekim/Istanbul

Ekim 1984'te, Aydın'da bir yurdun açılışı sırasında yaptığı konuşmada, Özal hükümetinin Milli Eğitim Bakanı Dinçerler şöyle diyordu: "Paralı eğitim ile alınacak harçlarla öğrencilerin ulaşım sorununu çözeceğiz."

Ocak ayı içinde Yıldız Üniversitesi'nin kimi bölümlerine asılan şu duyuru, gerçekte ne için çözüm aradıklarını gösteriyor: "Öğrencilerin IETT kartlarını almaları için Kasım ve Ocak ayı harç makbuzlarını göstermeleri gerekmektedir."

Kısacası "Harç yani haraç vermediysen paso da yok" Bakanın anlatmak istediği buymuş. Bu olay, YÖK'le birlikte günlük üniversite yaşamına sokulan baskı, tehdit ve şantajların yeni bir örneğidir.

Öğrencilerin harçlarını yatırmaları için birçok kez süre ilan edilmesine karşın, henüz harçlarını yatırmayanların çoğunluğu oluşturduğu Yıldız Üniversitesinde, yönetim, YÖK'ün şantajcı yöntemini benimsemiştir. Eski pasoların yürürlükten kalkması nedeniyle tam billet kullanmak durumunda kalan öğrenci, böylece Yıldız'dan Beşiktaş'a inmek için bile 70 liralık tam bilet almak durumunda bırakılıyordu. Mavi Kart sahibi bir öğrencinin günlük 80 lira olan ulaşım harcaması, paso alamadığı durumda, yönetimin bu keyfi ve şantajcı tutumu yüzünden en az 280 liraya fırlıyordu. Verilen kredi ise her türlü harcama için günlük 155 lira tutuyor.

Ama öğrenciler bu şantajcı uygulamayı protesto ettiler. Kalabalık gruplar halinde sekreterliklere giderek pasoların hiçbir şart koşulmadan verilmesini istediler. Bu çıkışlar karşısında yönetim geri adım atmak zorunda kaldı. Öğrenciler yeni pasolarına kavuştular.

ATILIM 15 Günlük Gazete, Herausgeber: Ermis Verlag, Druck/Baskı: Offsetdruckerei B. Ronnes-4190 Kleve, İsteme Adresi: Postfach 10 10 16, 4300 Essen 1, Ödeme: Ermis Verlag, Stadtsparkasse Essen, BLZ 360 501 05, Konto Nr. 712 703, Fiyatı 1,-DM, Abone: 1 yıllık 48,-DM

TÜRK-İŞ YÖNETİMİNE AÇIK MEKTUP

Bizler büyük bir holdingin, İstanbul'daki fabrikalarından birinde çalışan ve 8-17 yıllık kıdemleri olan işçileriz. Bir süre önce gazetelerde ve radyoda yayınlanan bir haber bu mektubu yazmamıza sebep oldu. Bu mektubumuzla, yüzbinlerce DİSK üyesinin duygu ve düşüncelerine tercüman olduğumuzu sanıyoruz. Sözünü ettiğimiz haberde Türk-İş Teşkilatlandırma Sekreteri Sayın Orhan Balaban eski DİSK'li işçiler konusunda görüşlerini açıklıyordu. Yanlış hatırlamıyorsak şöyle diyordu Orhan Balaban:

"DISK'e bağlı sendikalara üye olan işçilerin Türk-İş'e gelmeleri ve üye olmaları gerekir. Biz 'falanın üyesi, filanın üyesi' diye bakmayız. İşçilerin tümünün haklarının korunmasını isteriz. Türkiye'de bir mücadele dönemi içindeyiz. Bu mücadele birlik ve beraberlik içinde, toplu halde verilmelidir. Aksi halde işçiler mücadeleyi parça parça vermeye kalkışırlarsa, bu mücadelede etkili olunamaz."

Sizler aracılığıyla, Türk-İş yöneticilerine ve bütün işçi kardeşlerimize seslenmek istiyoruz. Orhan Balaban'ın "içinde bulunduğumuz mücadele döneminde tüm sendikaların ve işçilerin birlik içinde olmaları" üzerine düşüncesini kabul etmemek imkansızdır. Ama bugün çalışma hayatımızdaki meseleler, bu konular üzerinde birkaç söz söylemeyi gerektiriyor.

Bizler eskiden DİSK'e bağlı bir sendikadaydık. 12 Eylül'den sonra, uzun çabalardan ve fedekarlıklardan sonra Türk-İş'li sendikaya kaydolduk. Bu kolay olmadı. Sayın Orhan Balaban "biz falanın üyesi, filanın üyesi diye bakmayız" diyor. Biz Balaban'ın doğru söylediğini kabul etsek bile, sıkıyönetim komutanları, patronlar, "işçilerin geçmişte hangi sendikaya üye olduklarına" özel olarak dikkat ediyorlar. Eskiden DISK üyesi olan ve patronun gözüne batmış birçok işçi arkadaşımız, eski temsilcilerimiz en ufak bir bahanede işten atılıyorlar. İşten atılmış birinin, yeniden işe girmesinin ne kadar zor olduğunu ise artık parti yöneticileri bile söylüyor. Biz sendikamızdan, konfederasyonumuz Türk-İş'ten, işten çıkarmaları durdurmak için elinden ne geliyorsa yapmasını istiyoruz. Eğer fabrikalardan, bu tecrübeli ve işçilere yol gösterici arkadaşlarımız temizlenirse, bundan işçiler ve sendikamız kazançlı çıkmayacaktır.

● İstanbul'dan bir grup eski DİSK üyesi işçi

Ayrıca atılan arkadaşlarımız hiçbir yerde iş bulamıyorlar. Her biri çoluk-çocuk sahibi. Sendikamız, konfederasyonumuz bu işten çıkarılan arkadaşlar için ne yapıyor? Bu arkadaşlara nasıl sahip çıkıyor? Yoksa sahip çıkmıyor mu? Bunları bizlere açıklarsa iyi olur kanaatindeyiz.

Sayın Orhan Balaban, "Türkiye'de bir mücadele dönemi içindeyiz. Bu mücadele birlik ve beraberlik içinde toplu halde verilmelidir" diyor. Bunu yürekten destekliyoruz. Ama işçi sınıfının sendikal birliğinin önüne dikilmiş birçok engel vardır. Bunlar en başta Türk-İş içindeki MHP'li faşistlerdir. Bu MHP'liler, yine faşistlerin yönetici olduğu bazı sendikalarla ve MİSK'le elele Türk-İş'i bölmek için çaba sarfediyorlar. Sendikal hareketteki faşistler, işçi düşmanı bir politika izleyen Özal hükümeti ile açık bir işbirliği yapıyorlar. İşçilerin birliğine düşman olan bu bölücülerin faaliyetleri nasıl ve ne zaman durdurulacak? Bunların işçi düşmanı yüzleri, işçiler önünde teşhir edilecek mi? Türk-İş yönetimi bu konuda üzerine düşen sorumluluğu yerine getirecek mi? İşçiler olarak bu sorulara cevap verilmesini istiyoruz.

Toplu mücadelenin mecburi olduğu bir yerde, DİSK'li ve Türk-İş'li ayrımı yapılmadan işçiler birlikte hareket etmelidirler. İşçiler bu büyük mücadelede sendikalarına güvenmek zorundadırlar. Bizce bunun şartı da sendikamızda bizim söylediklerimizin dikkate alınıp alınmamasıdır. Sendikamız üyelerinin görüşlerine, isteklerine dikkat etmiyor, kendi bildiğini okuyorsa, o mücadele başarılı yürümez. Kendisine danışmayan, söylediklerine kulak asmayan sendikacıya işçiler nasıl güvensin? Hem Genel Başkan Şevket Yılmaz "işyerlerinde güçlü olursak, sözleşmeler de güçlü olur. Sözleşmeler tatbik edilmiyorsa, bunda sendikal hareketin bölünmüş olmasının da rolü var" demişti. Memlekette demokrasi yok. Sendikalarımız serbestçe çalışamıyor. Elbette demokrasi olsaydı, bizler patronlar karşısında daha güçlü olur, haklarımızı yedirmezdik. Bugün işçiler hiçbir memleket meslesi hakkında söz söyleme hakkına sahip değilken, önce sendikamızda söz sahibi olup bu duruma karşı çıkmak hakkımız değil mi? Bu durumun değişmesi ancak böyle mümkün olur. Sendikamız işçiye güvenir, işçiler de sendikaya sahip çıkarlarsa kimse bizi bölemez, kimse işçilere danışmadan, işçinin aleyhine karar alamaz. Yani bize zirve değil, güçlü birlik sendikaları lazım, demokrasi lazım.

Arkası sayfa 6'da

GENÇLERİMİZE SAHİP ÇIKALIM

● Serpil YALIM

Geçtiğimiz günlerde Ankara'da üniversite öğrencisi 14 genç sıkıyönetim mahkemesince tutuklandı. Bu 14 gencin "suçu" ek sınav istemlerini dile getirmek için parlamentoya gitmekti.

Daha önce de, 1984-85 öğretim yılının başlarında ek sınav istemiyle binlerce dilekçe TBMM Başkanlığı'na, okul yönetimlerine yağarken, diktatörlük "öğrenim hakkı" isteyen bu gençleri teröristlikle suçlamıştı. Tehditler, gözdağlarıyla gençler sindirilmek istendi. Istanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi öğrencilerinden 16 genç dilekçe verdikleri ve gazetelere sorunlarını ilettikleri için tutuklanmıştı. Mahkemede bu 16 gencin 15'i tahliye edildi, ama hepsinin okulla ilişkileri kesildi.

Ama görüldüğü gibi bu baskılar öğrenci gençliği geriletmiyor.

-Geçtiğimiz haftalarda İstanbul Üniversitelerinde okuyan öğrenciler bir kez daha öğrenim ve barınma sorunlarını, YÖK'e karşı yürüttükleri savaşımın haklılığını kamuoyuna duyurmak için gazeteleri dolaştılar. Ancak yanlızca bir tek gazete sütunlarına öğrencilerin sorunlarına az da olsa açma cesaretini gösterebildi. Öte yandan öğrenciler başarılı çalışmaları sonucunda, gazetelerde sorunlarının dile getirilmesini sağladıkça karşılarında yine diktatörlüğün tehditlerini buldular. Örneğin Çemberlitaş Kız Yurduyla ilgili bir yazının Cumhuriyet gazetesinde yer alması üzerine yanında sivil polisle yurda gelen bir albay bir daha gazetelere yazı yazmamaları için öğrencileri tehdit etti.

Öte yandan YÖK'le ilgili eleştirilerini dile getiren bazı öğretim üyelerinin YÖK kurbanı olmamak için basına verdikleri demeçlerinde isimlerini gizleme gereksinimi duymaları (Cumhuriyet 21. Mart 1985) üniversitelerdeki baskıların, öğretim üyesi, öğrenci ayırımı olmaksızın YÖK'ün uygulamalarını benimsemeyen herkese yönelik olduğunu göstermektir.

İzmir 9 Eylül Üniversitesi öğrencileri ise Mart ayı başlarında birlikte kaleme alıp 500 öğretim üyesine yolladıkları bir mektupda, YÖK'ün baskılarına ancak öğretim üyesi-öğrenci dayanışmasıyla son verilebileceğini vurguluyorlar ve öğretim üyelerini YÖK yönetmeliklerini uygulamamaya çağırıyorlardı. Fen Fakültesinin YÖK'çü gerici yönetimi öğrencilerin bu girişiminden paniğe kapılıp, öğrencileri anarşistlikle suçlamaya kalkıştı. Ancak yönetimin bu tutumu birçok demokrat öğretim üyesinin öğrencilerin yanında yer almasını engelleyemedi.

Tüm bu gelişmeler, öğrenci gençliğe yönelik saldırılar rejimin gerçek yüzünü, ülkede demokrasi olmadığını bir kez daha açığa vuruyor. Meclise gittikleri için 14 gencin tutuklanması, diktatörlüğün parlamentosunun nasıl sahte bir kurum olduğunu bir kez daha gözler önüne seriyor.

Halkla arasına süngülerin, emniyetin soğuk sorgu odalarının zindanların girdiği bir parlamentoya kim gerçek

Arkası sayfa 6'da

ATILIM
Kurucusu: İ.Bilen
YURTDIŞI EKİ
Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı 1 Mayıs 1985

SOL BİRLİĞİ DESTEKLEYEN ÖRGÜTLER HANNOVER'DE BİRLİKTE YÜRÜDÜLER

Bir yanda ekonomik politikasıyla memleketi sefalete sürükleyen, öte yandan dikta rejimine karşı muhalefetin adım adım yaygınlaştığını gören, üstelik ANAP'ta da kaynaşmaların önünü alamayan Turgut Özal dışardan bulacağı destekle koltuğunu kurtarmaya çalışıyor. Gerici Arap şeyhlerinden Reagan'a, Reagan'dan Kohl'a kadar her kapıyı çalıyor.

Özal'ın hakkını yemeyelim. Türkiye'de işçiyi emekçiyi açlığa mahkum etti, nerden ne borç bulduysa holdinglere teşvik diye dağıttı, yabancı sermayeye kapıları ardına kadar açtı. Federal Alman tekellerinin de iştahlarını kabartmayı başardı. NATO'nun ikinci büyük gücü olan Alman emperyalizmi Anadolu üzerinden Ortadoğuya el atıp atamayacağının hesaplarını yapıyor. Fakat Özal'ın kendisinin de Türkiye'ye dönerken Milliyet muhabirine söylemek zorunda kaldığı gibi mesele henüz karşılıklı göz kırpma aşamasında. Demeç verirken IMF'ci başbakanı göklere çıkaran Batı Alman politikacıları, sermaye temsilcileri Özal'ın Türkiye'deki konumunun pek sağlam olmadığının farkındalar ve bu yüzden iş para yatırmaya gelince "hele biraz daha düşünelim" diyorlar.

Boyalı basın memleketimiz üzerine yürütülen bu pazarlıkları şirin göstermek için Türk-Alman dostluğundan dem vuruyor. Ülkemizin zenginlik kaynaklarının, halkımızın emeğinin satışa çıkarıldığını gizlemeye çalışıyor.

Hannover'de dostluğun doğrusunu işçi hareketi gösterdi. Alman Sendikalar Birliği (DGB) Hannover şubesi Özal'ın gelişinden üç gün önce düzenlediği bir protesto toplantısıyla Türkiye'de insan haklarının, sendikal hakların çiğnenmesini protesto etti. Üçyüz kişinin katıldığı ve çok sayıda gazetecinin de izlediği toplantıyı açan DGB Hannover şube başkanı Norbert Knopf "biz bu toplantıyı Türkiye'ye düşman olduğumuz için değil, dost olduğumuz için yapıyoruz, çünkü gerçek dostluk Türkiye'de hapse atılan, işkence edilen sendikacılarla, demokratlarla dayanışmayı gerektirir" dedi. Politik mahkum ve tutuklular için derhal af ilan edilmesini ve insan haklarına saygı gösterilmesini istedi. Alman sendikalarına Nazi diktatörlüğü hüküm sürerken gösterilen uluslararası dayanışmanın şimdi de Türkiye'deki sendikacılara ve demokratlara gösterilmesi gerekir dedi. Knopf'tan sonra söz alan Türk senkikacılar memleketimizde sendikacılara ve demokratlara yapılan işkence ve baskıları anlattılar.

Sol Birliğin Özal'ın Hannover'e gelişini protesto etme çağrısına uyan örgütler beş gün ardarda dağıtılan onikibin Almanca bildiriyle Hannover halkına Türkiye'deki diktatörlüğün içyüzünü anlattılar.

Cumartesi günü yapılan yürüyüşte Birlik Yolu, Dibaf, Fidef, Gerçek ADK, KKDK, Komkar SOL BIRLIK flaması altında katıldılar. Yürüyüş fuar sahası önünde düzenlenen bir mitingle sona erdi. Sol Birliği destekleyen örgütler bir hafta boyunca yapılan tüm protesto eylemlerinin başarılı olduğunu ve amacına ulaştığını belirttiler.

Robot Gibi

Özlem/Hamburg

1983-84 yıllarında Alman işçi sınıfı 35 saatlik iş haftası savaşımına girince, Alman patronlar "uğur yoncaları"nı kamuoyuna sundular. Hatırlanacağı gibi yonca yapraklarının üzerinde şu sloganlar yazılıydı: "Çok para vereceğiz, çok işyeri açacağız, çalışma zamanlarını düzenleyeceğiz, erken emeklilik getireceğiz vb." Ancak görüldüğü gibi Alman patronlar sözlerinde durmadı. Aksine durum daha kötüleşiyor.

Şimdi robotlaşmaya hız veriyorlar. Ne ki bu işçinin daha hızla çalıştırılmasından başka hiçbir sonuç getirmiyor. Ayrıca getirdikleri sistemle ücretleri de düşürüyorlar. Bizim çalıştığımız işyerine, Mikro Teknik Metod (MTM) adı altında bir Amerikan sistemi getirildi. Bu sisteme göre çalışma el hareketleri üzerinde hesaplanıyor. Işin başlangıç ve bitiş süresi, el hareketlerinin fotoğrafları çekilerek tespit ediliyor. Makina bozuklukları ve malzeme hataları gözönünde bulundurulmuyor. Bu sisteme göre, işbaşı saatinden paydos saatine kadar durmadan, dinlenmeden, sigara kahve molası vermeden, tuvalete gitmeden çalışmak gerekiyor. Yani tıpkı bir robot gibi hareket etmek zorunlu oluyor. Ama sonuçta, bu sistem sonucu işyerindekilerin saat ücretleri elli fenikle 5 mark arası düşüyor. Teknik ilerleme insanlar için, emekçiler için kullanılmalı, yoksa onları daha fazla sömürmek için değil.

TKP'NIN SESİNE KULAK VER !

Hergün saat 5'de 25 m, 11820 kHz; saat 7,9,11, 13, 17, 19'da 31 m, 9585 kHz; saat 21, 23, 01'de 49 m, 6200 kHz; Pazar günleri bunlar ek olarak saat 15'de 31 m, 9585 kHz.

Partimizi maddi açıdan da güçlendirmek için daha çok çaba !

Harry Schenk	DM 30	Gül Korkmaz	DM 20
Takis Zorbas	30	Fakir Kaçmaz	50
Güçlü Birlik	286	Yaşar Akın	20
Hadi Satır	40	Galip Yiğiter	50
Kazım Birlik	50	Mehmet Seyhan	50
Kazım Kocabaş	50	Galip Sevgi	50
Yağmur Taş	60	Tanrı Verdi	100
Naci Üçlü	100	Zehra Gün	35
Naci Güçlü	100	Zeynep Çil	30
Kadir Öz	50	Sami Gidici	10
Haydar Seyit	20	Hoffmann	20
Mahir Kuzey	30	Döndü Gelincik	200
Fatma Içli	120	Mehmet Yaşar	100
Pir Sultan	50	Kerem Karslı	50
Süleyman Turan	100	Mehmet Mert	50
Rıza Felek	100	Emek Elden	100
Deniz Örnek	590	Hasan Ekmekçi	100
Ayrıca 300 DM değerinde Ingiliz altını		Ufuk Taç	60
		Birgit Polak	10
Ferit Şanel	50	Fatma Bortepe	10
Ayşe Gezen	20	Ömer Turgut	10
Nalan Kaynak	20	Ülker Terlik	20
Tülin Bağcı	10	Bekir Torus	20
Emine Sarı	20	Halil Güz	20
Ulaş Tan	50	Toraman	10
Birlik Alan	159,50	Kızıltepe Nihat	100
Güllzar Su	50	Ali Dalyan	50
Fatma Çeker	200	Halil Gürbüz	50
Temel Çetin	205	Coşkun Çağlayan	200
Heval Çizer	100	Dursun Ceylan	200
Türkan Şan	20	Fatma Uyumaz	50
Kemal Yel	100	Tarık Güleryüz	200
Hasan Uzun	100	Cemile Ceyhan	300
Turgay Kabak	35	Dündar Başaran	300
Sezgin Sevim	300	Hayri Dan	50
Bir Grup Arkadaş	300	Arif Şen	65
Cemal Sav	50	Ahmet Kol	45
Mehmet Döner	50	Şevket Dal	10
Orhan Çay	50	Seyfi Budak	200
Vahit Selik	50	Sakıp Atik	100
Selami Salar	40	Ismail Işlek	150
Mahmut Masar	30	Ali Dönmez	100
Ismet Yüksel	20	Eşref Ergül	100
Arzu Yeter	20	Fatma Engin	100
Hayati Selen	20	Muhsin Çelik	100
Adem Adak	50	Şerif Ali	500
Adil Doktor	50	Özgen Toprak	100
Kaya Maraşlı	50	Meryem Karakız	200
Metin Metni	20	Ali Uzun	300
Sami Acar	100	Hasan Deniz	10
Ali Can	100	Can Dost	100
Veli Gür	100	Nuriye Ten	50
Adem Canar	10	Şenay Bağlı	100
Kerim Kılıç	10	Hayri Bakır	100
Nuriye Demir	10	Mehmet Uzun	750
Hacı Açıkgöz	10	Ali Yılmaz	500
Metin Gelen	10	Ramis Yazgan	750
M.A.Y.	225	Ali Şahin	150
H. Saatçi	500	Kadir Özal	150
Yılmaz Tahir	100	Stavros Ekizoğlu	200
B. Yıldız	130	Halil Koç	100
Musa Ekşi	100	Hasan Uslu	100
Avşar Utku	150	Ali Ural	180
Selim Inanç	150	Safi Soner	20
Avni Çetin	500	Ihsan Dağlı	20
M. Demir	100	Selma Gül	10
Efe Ege	100	Zühtü Çevik	20
Ayşe Çimen	100	Aydın Gözütok	20
Yıldız Sevim	20	F. Güneş	335
Sıdıka Özver	15	C. Fidan	200
Galip Yeter	20	M. Ufuk	150
Ayşe Ay	30	S. Şafak	50
Adnan Öncü	10	A. Batmaz	150
Ali Okumuş	20	E. Gürbüz	100
Nedim Sert	20	B. Demir	50
Emine Aydın	10	D. Tunç	100
Mehmet Ali Garip	10	G. Yeter	100
Şemsi Kaçar	10	E. Satılmış	20
Temel Işık	30	T. Bozdağ	50
Yoksul Uçar	100	Y. Yaşar	50

(Sürecek)

MEMLEKETİNDEN AYRI DÜŞÜRÜLENLERE

K.Yalçın/İstanbul

Vakit akşam üzereydi. Eve dönüyordum. Galata köprüsünün üzerinde bildiğimiz telaşlı bir insan seli akıyordu. Uzakta, Haliç sırtlarında, ateşten bir top halinde batmakta olan güneşin son ışıkları denizin üzerinde yanıp yanıp sönüyordu. Gözlerim köprünün altından Boğaz'a doğru uzanan, Marmara'nın insana yaşama sevinci aşılayan o koyu maviliğine takıldı. Görüşmemiz gün boyu sürmüştü. Zihnim oldukça yorgundu. Denizden esen serin rüzgar sanki beynimin dehlizlerinde dolaşıyor, yorgunluğumu önü sıra sürükleyip götürüyordu.

O anda nedendir bilmem, sizler geldiniz aklıma birden politik göçmenler. Evet, sizler. Sevgili yoldaşlarım, kardeşlerim, dostlarım... Memleketini terketmek zorunda bırakılan, sizler Sevdiklerinizin içten gülüşünden, dostlarınızın sıcak selamlarından, memleket türkülerinden ve hepsinden önemlisi, kendi toprağınızda, kendi ülkenizde sınıf savaşını yürütmekten ayrı düşen sizler. Bir gün geldi, hepiniz birer birer sessizce ve gizlice bu güzeller güzeli ülkemizden ayrılmak zorunda kaldınız. Biliyoruz, o gün dimdikti başınız. Tıpkı işkencede direnen yoldaşlar gibi. Gitmeniz gerekiyordu, gittiniz. Yaşamınızda, savaşımın bu biçimini görmekte varmış. Gazeteler sayınızın 20 bini aştığını yazıyor. Birçoğunuz yakından arkadaşımızdı. Yöneticimizdi. Ellerimizde hala ellerinizin sıcaklığını taşıyoruz. Birlikte içtiğimiz çayların tavşan kanı rengi hala gözlerimizi alıyor.

Faşist diktatörlük, sizleri, ülkemizden koparmakla korkusunu yenmemiş olmalı ki, bir bir vatandaşlıktan da çıkarmaya başladı. Onlar böylesi bir girişimle, devrimcileri ülkesinden, insanlarından koparabileceklerini sanıyorlar. Içlerinden vatana, halkına karşı zerre kadar sevgi bulunmayanlar bilmiyorlar ki, yurtseverlerin ülkelerine ve halklarına karşı duydukları bağlılık, sevgi, cepte taşınan T.C. damgalı bir kağıt parçasından ibaret değildir. Halka duyulan sevgi, onun mutluluğu için işkenceyi, ölümü, göçmenliği göze alan yurtseverlerin savaşımında somutlanıyor.

Biz yoldaşlarınız, dostlarınız, yakınlarınız, sizleri bulunduğunuz ülkenin devrimcilerinin sıcak enternasyonalist dayanışmasına, onların ellerine emanet ettik. Ülkeniz için, yakınlarınız için duyduğunuz hasrete, her türlü zorluğa karşı direnen yiğit yüreklerinizi hiçbir acının kara gölgesi kaplamasın. Sizlere söz veriyoruz. Hepiniz, evet hepiniz ülkenize ve insanlarınıza kavuşacaksınız. Bunu bizlerin ve sizlerin savaşımı er ya da geç sağlayacaktır.

Biz bu yolda, üzerimize düşen tüm görevleri yerine getirmek için gereken gücü, kararlılığı, biraz da sizlerin bulunduğunuz ülkelerde yükselttiğiniz savaşımdan, dayanışmadan, disiplinli çalışmanızdan her türlü acıya ve savaştan uzaklaştırma girişimlerine karşı direnerek kararmayan yüreğinizin aydınlığından alıyoruz.

O büyük güne ulaştığımızda, yani ülkemizin ışıklı sularını karartan, verimli topraklarımızı kana bulayan faşist diktatörlük yıkıldığında, sessizce ayrılmak zorunda kaldığınız ülkenize, ellerinizde savaş bayrakları taşıyan, dillerinde kavga türküleri dolaşan coşkulu kalabalıkların görkemli mitingleriyle döneceksiniz.

O zaman kuracağımız kardeşçe yaşamın ülke içindeki yeni görevlerini hep birlikte omuzlayacağız.

Hepinizi, hepinizi hasretle kucaklar, gözlerinizden öperiz.

1985 gençlik yılında daha çok gençle ilişki, daha çok gençlik grubu

Haydar Demirdöven/FAC

Batı Avrupa'da işçi olsun, işsiz olsun, öğrenci olsun, beklemeli olsun, ilticacı olsun, geniş bir gençlik kesimi var. Bu gençlik de içinde bulunduğu koşullarda yeni bilgiler edinmekte, araştırmakta, gelişmektedir.

Gençlik, insanca yaşamak, insan olduğunu hergün daha çok duymak, kişiliğini çok yönlü geliştirmek, onurunu yükseltmek arzusu ile dopdoludur ve daha burjuva düşünceleri ve ahlakıyla sıkı bir bağlantısı yoktur. Delikanlılık ve genç kızlık yaşının özelliği olarak kahramanlık, atiklik, yenilik, güzellik ve mutluluk gibi niteliklere, ideallere kuvvetle sahip çıkmaktadır. Gençliğin bu emelleri kapitalizmin rezilce, hoyratça, yaşamın bütün güzelliklerini çiğnediği bir toplumda kaba gerçek ile karşılaşır ve çarpışır. Işte 1985 Gençlik Yılında, şimdi daha geniş gençlik yığını bu gerçeği, kapitalizmin hiçbir şey vadetmediğini görüyor, sorunlarının çözümü için daha aktif tutum alıyor. Gözlerdeki sis perdeleri kalkıyor. Kimileri ise istemeden burjuvazinin tuzağına düşüyorlar. Içine düştükleri sorunların burgacından kurtulamayan, sorunların temelinde ne yattığını göremeyen bu gençler, toplum dışı unsurlar konumuna düşme, yozlaşma tehlikesi ile karşı karşıyalar. Burjuvazi, gençliğin gerçekleri görüp baş kaldırmasını engellemek için gençliğe bu sonu olmayan yolun kapısını açıyor. Egemen güçler, kültürünü, basın-yayın olanaklarını, denetiminde bulundurduğu tüm kuruluşları, okul eğitimini, eğlence yerlerini bu yönde görevlendiriyor. Amaç gençliği uyuşturmaktır. Bu uğurda uyuşturucu maddeleri bile gençlik arasında yaygınlaştırmaktan sakınmıyorlar. Federal Almanya'daki Türkiyeli gençlik de böyle bir oyunla karşı karşıyadır; aynı Alman ve diğer uluslardan genç arkadaşları gibi. 1985 Gençlik Yılında, çözülmesi gereken bir sürü sorun var. Işsizlik, meslek eğitimi, uyumsuzluk, eğitim sorunları, bedelli askerlik ve yabancı düşmanlığı ile akla gelenler. Bu sorunların çözümüne, bataklığa itilmek, yok edilmek istenen gençlerimize sahip çıkmalıyız. Tüm enerjimizle, gençliğimizin bize vermiş olduğu tüm yeteneklerle bu konuların üzerine daha çok gitmeliyiz. Işçi sınıfının savaş yoluna, partimize militanca bağlılık, sav..şsız, sömürüsüz özgür ve mutlu geleceğimize sarsılmaz inanç! Halkımızla, gençlik yığınlarıyla yüzlerce binlerce sıkı bağ! Spor Klüplerinde, MBSE kurslarında, gençlik evlerinde, çalıştığımız ve oturduğumuz yerlerde daha çok gençle ilişki, daha fazla gençlik grupları! Birliğimizi güçlendirelim, gençliğimizi yakmak isteyenlerin, yarınımızı, geleceğimizi karartmak isteyenlerin heveslerini kursaklarında bırakalım.

Her yerde ilkeli, disiplinli çalışma

Erol Mutlu/Fransa

Gerek emperyalizmin savaş çılgını politikası, gerekse de ülkemizde faşist cuntanın halkımıza kan kusturması, içinde yaşadığımız dönemin önümüze koyduğu görevlere daha güçlü sarılmamızı zorunlu kılıyor. Bu görevler, partimizin politikası ve çalışma biçimi yaşama geçirildiği oranda yerine getirilebilir. Bunda biz TKP sempatizanlarına da büyük görevler düşüyor. Son yılların çalışmalarının ürünleri, deyim yerindeyse, mayalanmış bir hamur gibi işlenmeyi bekliyor. Bu hamurdan mayası geçmeden yararlanmak için, iyi sonuçlar alabilmek için çok daha fazla çalışmaktan başka bir seçenek yoktur.

Biz Batı Avrupa'da yaşayan TKP sempatizanları olarak, buradaki savaşımımızla Türkiye'deki savaşımın bir bütünün parçaları olduğunun, bunların birbirlerine kopmaz biçimde bağlı olduğunun bilincinde olmalıyız. Batı Avrupa'da yaşayan bizler, Türkiye'den çok daha rahat koşullarda çalışma yürütüyoruz. Bu olgu bir avantaj olarak değerlendirilmesi gerekirken, ne yazık ki kimi zaman, tam tersine bir dezavantaj haline dönebiliyor. Örneğin çalışma grubundaki bir arkadaş gizlilik kurallarına yeterince titizlik göstermiyor. Bu kurala önem vermiyor. Bir başka arkadaş ilkeli tutumu bir kenara bırakarak, çalışma grubuyla ilgili bir sorunu, kendine göre politik bakımdan daha yetişmiş gördüğü başka bir arkadaşıyla konuşuyor, ya da yatay ilişkilere geçiyor.

Buradaki çalışmayı, Türkiye'deki çalışmaya göre küçük gören kimi arkadaşlar da var. Ama şunu unutmamak gerekiyor: Ilkeli tutumun, komünist çalışma ilkelerinin, disiplinin yeri yurdu olmaz. Bizim çalışma anlayışımın temel ilkeleri, Türkiye için neyse, Batı Avrupa için de odur.

Biz parti örgütü olmadığımızın, TKP sempatizanlarından oluşan bir çalışma grubu olduğumuzun bilincindeyiz. Ama bu çalışma grubumuzun hepimiz için bir okul olduğunu da unutamayız. Sorun ne olduğumuz değil, neyi amaçladığımızdır.

Bizler için savaşımda işin büyüğü küçüğü yoktur. Önemli olan yapılan işin neye, hangi amaca hizmet ettiğidir. Bugün faşist diktatörlüğün zindanlarında, işkencehanelerinde boyun eğmeden direnmek onurlu bir iştir. Adana'da tekstil fabrikasında parti örgütü oluşturmak onurlu bir iştir. Ama aynı zamanda, Fransa'nın bir kentinde Nevroz toplantısı düzenlemek de, bir kentte barış eşarpları işleyip, gelirini politik tutuklu kadınlara yollamakta onurlu bir iştir.

Biz TKP sempatizanları olarak, partimizin etrafında öylesine güçlü, sağlam bir duvar örmeliyiz ki, hiçbir saldırı bu engeli aşamasın, ona ulaşamasın.

Sağlam bir örgüt ve sıkı bir disiplin için alabildiğine savaşalım.